

РЕШЕНИЕ

№ 1569

гр. София, 11.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 01.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7241** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145-чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 22 от Закона за енергетиката и чл.24 от Закона за енергията от възобновяеми източници /ЗВЕИ/ и Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.).
Образувано е по жалба вх.№23523/28.07.2020г. по описа на АССГ,на [фирма],ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу Решение № Ж- 463 от 07.07.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на основание чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, във връзка с чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката са дадени на жалбоподателя задължителни указания.

В жалбата са развити оплаквания за неправилност на решението, поради противоречие с материалния закон и неправилно приложение на нормата на чл. 24, т. 1 от ЗВЕИ.Твърди се,че КЕВР смесва понятията „урегулиран имот" и „урбанизирана територия" и решението на Комисията е изцяло погрешно и не съответства на принципите за устройство на територията и на значението на основни понятия от Закона за устройство на територията (ЗУТ), Закона за административно териториалното устройство на Република България (ЗАТУРБ).В о.с.з. жалбоподателят се представлява от юрк.Щ.Р.,които поддържа жалба.

Ответната страна–КЕВР,чрез процесуалния си представител юрк.Н. оспорва жалбата

изцяло.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна– [фирма],не се представлява,депозизирано е становище от адв.П.Д. редовно упълномощен.

Софийска градска прокуратура,редовно уведомена,не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София–град,III отделение,34-ти състав,след като обсъди доводите на страните,прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Производството пред КЕВР е образувано по жалба,подадена от заинтересованата страна в съдебното производство Д. М. И. -управител на [фирма],с адрес: [населено място], [улица],ет. 2,ап.3 срещу [фирма],с която управителят на ТД възразява срещу прекратяването на процедура за присъединяване към електроразпределителната мрежа на [фирма] (ЕРЮг) на „Фотоволтаична електроцентрала (Ф.) 30 kWp“,предвидена за изграждане в ПИ-272.14.1.6,ЕКАТЕ27214,с. Еленино,общ.С. З..Копие на жалбата по която е образувано административното производство е изпратена от Комисията на 24.04.2020г. до ЕР Юг,за проверка и предоставяне на становище по нея съгласно чл.143,ал.4 от Наредба №3.Съгласно представените документи по делото от заинтересованата страна в настоящото производство,се установява следното:ТД [фирма] е придобило имот в които иска изграждане на Ф. с нотариален акт за покупко-продажба от 17.07.2015г./лист 23-24/.Процесният имот представлява поземлен имот с площ от 2914кв.м. в землището на [населено място], с ЕКАТТЕ27214 с начин на трайно ползване - стопански двор, заедно с построената едноетажна масивна стопанска постройка /краварник/ с площ 976кв.м. и заедно с „Пакетиращ център за яйца” с площ от 136,80кв.м.Имотът е с кадастрален идентификатор 27214.1.6 и вид на територията - урбанизирана,съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед №РД-18- 119/15.01.2018г. на Изпълнителния директор на АГКК.За имота е изготвен ПУП-План за застрояване, одобрен със Заповед №19-12-86/15.05.2018г. на гл. архитект на [община],с който се установява устройствена зона на имота „ПП-Предимно производствена и складова устройствена зона с ниско, свободно основно застрояване /с височина до 10м/ и устройствени показатели-максимална плътност на застрояване 80%, К. 2,5 и минимална озеленена площ 20%. След промяната на устройствения статут в процесния имот е изпълнено строителство на строеж V-та категория - сграда за отглеждане на кокошки-носачки,с РЗП 611,10кв.м,която е въведена в експлоатация съгласно издадено Удостоверение за въвеждане в експлоатация № 19-16-44/27.02.2019г. от [община] /лист 25/ с възложител [фирма].С Решение № 1158 от Протокол № 55/26.05.2011г. на Общински Съвет С. З. се одобрява Проект за актуализация на Общия устройствен план (ОУП) на [населено място] и крайградските територии и приложените план-схеми към него. Процесният имот попада в обхвата на този ОУП,като е в зона определена, като терен за селскостопанско производство.ЕР Юг с писмо изх. № 2701/30.03.2020 г., изпратено до [фирма], е уведомило ТД ,че

прекратява процедурата по присъединяване, „защото недвижимият имот, в който се предвижда изграждането на електрическата централа, не отговаря на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ, тъй като същият не се намира в урбанизирана територия“. По случая е назначена проверка от КЕВР, във връзка с която е изготвен Доклад вх.№Е-ДК-557/30.06.2020г. на Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“, в който е изложена фактическата обстановка и е изразено становище, че жалбата е основателна. Съгласно представено извлечение от Протокол № 155 за проведено закрито заседание на КЕВР на 07.07.2020г., е подложен на обсъждане горепосоченият доклад и с пет гласа „за“ /от които четири гласа на членове със стаж в енергетиката/ на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е прието решение. С Решение №Ж-463 от 07.07.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), на основание чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, във връзка с чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката е задължил жалбоподателя, в 15-дневен срок след получаване на решението [фирма] да възстанови процедурата по присъединяване по Искане за проучване от 04.02.2020 г. на Ф. към разпределителната мрежа и да я продължи, като издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ на [фирма] за Ф., предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ в ПИ - 272.14.1.6, Е. 27214, с. Еленино, общ. С. З., за която процедурата по присъединяване е прекратена с писмо изх. №2701/30.03.2020г. от [фирма], и в 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 [фирма] да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

Решение №Ж-463 от 07.07.2021г., е получено от жалбоподателят на 13.07.2020г., жалбата е депозирана на 16.07.2020г. същата е в срок.

По делото е допусната съдебно-техническа експертиза, със задачи формулирани от процесуалният представител на жалбоподателят. Експертизата е приета от съда като изготвена въз основа на приобщения доказателствен материал. Съдът кредитира заключението на експертизата като обосновано предвид това, че вещото лице е формирал изводите си въз основа на представените по делото доказателства, компетентно изготвено и обективно с оглед липсата на данни за заинтересованост на вещото лице от изхода на спора.

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срока по чл. 149, ал. 1 АПК срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, от лице с право и интерес от оспорване, поради което следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения

административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Настоящият състав намира, че решение Решение № Ж-463 от 07.07.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР),е законосъобразно и правилно, постановено от компетентен държавен орган в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона.

Жалбата е срещу прекратена процедура за присъединяване на Ф., заявена за изграждане при условията по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. [фирма] е прекратило процедурата по присъединяване на обект, заявен за изграждане по чл. 24,т.1 от ЗЕВИ от [фирма] т.к. е приело,че имотът,,не се намира в урбанизирана територия“.

Изискването за изграждане на Ф. при условията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ е „с обща инсталирана мощност до 30 kWp включително, които се предвиждат да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии“.

Между страните, не е налице спор по фактите,а само относно обстоятелството,урбанизирана ли е територията, на която попада въпросният имот,върху който е изградена Ф. и по този начин изпълнено ли е изискването на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ.

За приложението на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ е необходимо изпълнението на кумулативните предпоставки, предвидени в него. Една от тези предпоставки е, сградата, върху която ще се изгради Ф. да се намира в урбанизирана територия.В чл. 7, ал. 1 ЗУТ е посочено, че урбанизирани територии са населените места и селищните образувания, а в § 5, т. б от ДР на ЗУТ се намира дефиницията на понятието „територия на населеното място“, което е селищна територия, обхваната от границите му (строителните му граници), определени с устройствен план,без да се включва землището.

По делото е прието заключение по допуснатата съдебно-техническа експертиза, от което се установява, че въпросният имот попада в границите на населеното място,в терени,предвидени за производствени и други складови дейности, с устройствен режим за техническа инфраструктура. Заключение на вещото лице видно,че процесният имот е урегулиран, същият се намира извън строителните граници на селището,но попада в урбанизирана територия съгласно чл. 7 от ЗУТ. Констатациите в заключението на вещото лице ясни,за да се формира извода, че имотът, в която е построена сградата с Ф., попада в урбанизирана територия.Съгласно чл. 46, ал. 1 от Закона за нормативните актове, разпоредбите на нормативните актове се прилагат според точния им смисъл.Разпоредбата на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ е ясна.Същата въвежда конкретно изискване към вида територия, в която се намира сградата с изградена Ф. и това е урбанизирана територия.След като конкретният имот попада в урбанизирана територия, както е установило вещото лице, изградената в него Ф.,може да ползва от

преференцията по чл. 24, т. 1 ЗЕВИ.

Съдът намира, че при постановяване на оспорваното решение от административният орган не е било допуснато противоречие и приложимия материален закон и неговата цел. С оглед така изложените аргументи Решение № Ж-486 от 07.07.2020г. на КЕВР е законосъобразно и правилно, постановено от компетентен държавен орган в рамките на очертаната му от ЗЕ компетентност и при спазване на установените процесуални правила. Жалбата се явява неоснователна и недоказана, поради което следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, на основание чл.143 и чл.144 от АПК, във връзка с чл.78, ал.8 от ГПК, във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника-КЕВР, следва да бъдат присъдени разноски в размер по 200 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд – София – град, III-то отделение, 34-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу Решение № Ж- 463 от 07.07.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:115552190, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране, гр.С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: